

[Hans Strunge]

dets Tillægspension, betyder, at vi må have fjernet den. Konsekvensen heraf ville være, da der også er administration af folkepensionen, at hr. Glistrup også vil have fjernet folkepensionen. Det må være den umiddelbare, logiske konsekvens af de verbale udgydelser, som hr. Glistrup kommer med her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det, hr. Hans Strunge kalder verbale udgydelser, er at bruge vort modersmål præcist og sagligt og ikke til sådan en gang flom, som vi nu fik af hr. Hans Strunge. For det er dog ganske og aldeles klart, at en udbetaling af ens folkepension til alle, 4.800 kr. om måneden til alle, der er fyldt 67 år, så at sige ingen administration kræver, men det gør derimod disse småbeløb, der skal udbetales til vidt forskellige ting, og som jo i og for sig er mere eller mindre herreløse penge, eftersom der ikke er én eneste lønmodtager eller andre i Danmark, der har indbetalt de penge. De er bare opstået bogholderiteknisk ved, at de er gået ind i den fond. Det har jo ikke noget med en pensionsordning at gøre, for en pensionsordning skal enten, som Fremskridtspartiet ønsker det, være ens for alle danske statsborgere eller, som f.eks. SF ønsker det, være sådan, at dem, SF kalder de svageste i samfundet – i øvrigt med en meget ringe saglig begrundelse – får mest, men den dér klumpedumpemolbohistorie fra Jens Otto Krag's dødsbo burde man kunne afvikle nu her, hvor der er gået en halv snes år, siden manden døde.

Glønborg (KRF):

Jeg vil blot udtrykke min forundring over, at velbegavede mennesker fremsætter et forslag, som, hvis det kunne gennemføres, ville være til stor skade for alle grupper i befolkningen, men som heldigvis er så urealistisk, at det kun kan karakteriseres som rent spild af tid.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg havde ikke forventet, at et flertal i dette Ting ville gå ind for, at man ophævede loven om ATP. Det ville være helt utænkeligt, idet det netop er dette Folketing, der har gennemført den lov, hvorefter man har tilegnet sig 58 mia. kr. af lønmodtagernes penge. Hvorfor skulle man så gå med til at tilbagebetale dem?

Dengang man gennemførte loven, var det meget smukke ord, der lød. Der var ingen grænser for, hvor meget man ville gøre for vore ældre, når de nåede frem til den periode, hvor de overgik til pension. På det tidspunkt var det vist – til orientering for hr. Aage Frandsen – 62 år for mænd og 60 år for kvinder, men lad det nu være. Da var der ingen grænser, og for så vidt disse udtalelser stod til troende, er det givet, at mange i dette land ville være overordentlig lykkelige over, at de havde opsparet penge til deres alderdom.

Men der er jo ingen lighed mellem de bemærkninger, man kom med i 1963 og 1964, da loven blev født, og så virkeligheden. Virkeligheden har jeg omtalt, men jeg vil gerne gentage det. Man får efter disse mange år 400 kr. om måneden. De 200 kr. bliver aldrig udbetalt, for de bliver inddraget som skat, men man modregner dem alle i boligydelsen, og når det hele er gjort op, er der kun sket det, at vores ældre er blevet gjort til nar.

Hvis man har så meget tilovers for vores ældre medborgere, hvorfor går man så ikke ind for, at folkepensionen hæves? Og hvis man siger, det skal være til alle, er det jo blot et spørgsmål om at vedtage et lovforslag i dette Ting om, at folkepensionen hæves f.eks. til det beløb, Fremskridtspartiet eller Fælles Kurs har sat, nemlig til henholdsvis 4.800 kr. eller 5.500 kr. om måneden. Men der var ingen, der havde intentioner i den retning.

SF's billige forslag på 400 kr. om måneden var der heller ikke nogen ud over Fælles Kurs der kunne gå med til.

Der er overhovedet ingen planer om at hjælpe vores ældre. Kendsgerningen er, at ATP er direkte legaliseret tyveri af lønmodtagernes penge, og der er i dag ophobet 58 mia. kr., som giver et renteafløb på 8-9 mia. kr. om året. Alene af disse penge kunne man give de 692.000 folkepensionister, vi har her i landet, 1.100 kr. skattefrit om måneden, endda uden at røre hovedstolen. Så ville man gøre noget for vores ældre, men det har man ingen planer om. Nej, man hæfter sig ved, hvordan er det formuleret, som om det ikke er flintrende ligegyldigt, hvordan den enkelte nedfælder sine tanker på et stykke papir. Det afgørende er ideen bag det hele. Har man ønsket om at hjælpe en betrængt gruppe, eller er man kynisk og kold, og varetager man nogle partipolitiske interesser? Det er det, der er problemet.